

N:o 84.

Af herr **A. W. Nilson** i Lidköping, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående förändrade föreskrifter rörande förvaltningen af omyndiges medel.

Alltsedan innevarande århundrades förra hälft hafva gång efter annan hos Riksdagen framlagts förslag till ett bättre ordnande af vårt förmyndarskapsväsen, men utan att intill närvarande stund hafva ledt till några mera genomgripande förändringar i detsamma. Först år 1869 lyckades det omsider vinna Riksdagens bifall till en föreslagen grundligare reform i hithörande lagstiftning, och i dess skrifvelse n:o 87 begärdes hos Kongl. Maj:t utarbetandet af en ny lag i ämnet. Denna skrifvelse, hvori förordades, bland annat, inrättandet af ett slags förmyndarekamrar eller nämnd, hvilken skulle bestå af erforderligt antal skicklige och vederhäftige personer för hvarje domkrets eller annat lämpligt område, förklarade emellertid några år senare Kongl. Maj:t icke kunna till någon dess åtgärd föranleda. Sedermera gjorde dåvarande justitieombudsmannen framställning till 1881 års Riksdag, hvori, under framhållande af 1861 års förmyndareförordnings så väl formella som öfriga många brister, föreslogs ny lagstiftning angående förvaltningen af omyndiges egendom. Hans särdeles klart och grundligt motiverade förslag till ordnande af hithörande förhållanden i vårt land var hufvudsakligen grundadt på den i Norge ännu gällande 1857 års lag om förmyndaremedels förvaltning, hvars viktigaste bestämmelse är den om tillsättandet af två öfverförmyndare för visst bestämdt område, hvilka skola utöfva närmaste kontrollen öfver förmyndarne samt hafva

vården om den omyndiges kontanta tillgångar och värdepapper. Detta justitieombudsmannens förslag blef emellertid af det årets lagutskott i dess utlåtande n:o 19 afstyrkt och lyckades icke heller vinna Riksdagens godkännande.

Sedan dess befinner sig vår förmynderskapslagstiftning ännu alltjemt på i det närmaste samma otillfredsställande ståndpunkt. Visserligen har, med upphäfvande af 1861 års kongl. förordning, ny »lag rörande tillsyn å förmyndares förvaltning af omyndigs egendom» blifvit den 18 april 1884 utfärdad; men om ock genom denna lag en del formella brister i den äldre förordningen undanröjdes och en eller annan dessutom tillagd ny bestämmelse bör erkännas utgöra en förbättring, så är det likväl långt ifrån att tillräcklig garanti för en god och trygghande förvaltning af de omyndiges medel vunnits genom den nya lagen. Sådan trygghet torde ej kunna vinnas, med mindre den omyndiges medel, framför allt hans rörliga förmögenhet, ställes under offentlig myndighets förvaltning. Såsom det nu är stäldt, kan ej förekommas, att den omyndiges tillgångar lätt sammanblandas med förmyndarens egna och löpa fara att gå förlorade, om denne kommer på ekonomiskt obestånd. Exempler härpå äro icke alltför sällsynta, såsom en hvar nog har sig bekant. Den kontroll, som det åligger öfverförmyndaren, d. v. s. den domstol som förordnat förmyndaren, att jemte »gode männen» utöfva, kan ej tänkas varda fullt effektiv, då deras uppdrag i allmänhet fattas hufvudsakligen bestå endast deri, att de en gång årligen inom viss tid skola mottaga och granska den räkning, förmyndaren är skyldig aflemna, jemte uppgift om, huru myndlingens kontanta medel äro placerade. Då dennes kontanta tillgångar och värdehandlingar för öfrigt hela året rundt stå till förmyndarens fria förfogande, så utgör denna af gode männen tillfälligt verkställda granskning en väl svag borgen för, att medlen städse finnas i godt och säkert förvar. Uppkommer anledning att fatta misstroende till förmyndarens redlighet eller vederhäftighet, ega visserligen gode männen både rättighet och skyldighet att påkalla domstolens särskilda åtgärd till betryggande af myndlingens egendom; men när det kommit derhän, visar sig nog oftast, att detta steg då tagits för sent. Hela nyttan af godemansinstitutionen inskränker sig nu i sjelfva verket dertill, att ordentlig räkning mellan förmyndaren och den omyndige måste föras, hvarigenom det blir klart, huru mycket myndlingen har att fordra af sin förmyndare. Huruvida han kan få ut sin fordran, då han en gång blir myndig, är en annan sak.

Stockholms stad eger sedan långt tillbaka en förmyndarekammare, hvilken fungerar på ett utmärkt sätt och visat sig lemna fullt betryg-

gande garanti för bevarandet af de omyndiges tillgångar. Det må då med skäl väcka förvåning, att lagstiftaren icke längesedan visat sig angelägen att bereda de omyndige i landets öfriga delar samma trygghet. Må vara, att de för hufvudstaden i detta hänseende vidtagna anordningarna icke lika bra lämpa sig för öfriga städer och den vidsträckta landsbygden, så kunde de dock i mångt och mycket tjena till föresyn för en hela landet omfattande ändamålsenligare förmynderskapslagstiftning. Från andra länders lagstiftning i ämnet, särskildt våra närmaste grannar Norges och Danmarks, hafva vi ock beaktansvärda lärdomar att härvid hemta.

Såsom ofvan är nämndt, har förslag till ny lagstiftning, bygd på den norska förmyndarelagens grunder, en gång varit föremål för svenska Riksdagens behandling, men ej vunnit dess godkännande. Ett förnyande af samma förslag torde därför icke heller nu ega större utsigt till framgång, hvarför jag i stället vill förorda, att den danska lagen af år 1868 angående förvaltningen af omyndiges medel måtte tagas till mönster för en blifvande svensk förmyndarelag, och jag gör detta så mycket hellre, som den danska lagen synes mig mer än den norska hafva betingelser för att i sina grunddrag kunna med fördel vinna tillämpning i vårt land. Båda hafva emellertid så afgjorda företräden framför den hos oss gällande förmynderskapslagen, att man bör finna sig väl tillfreds, hvilkendera än får tjena till förebild vid den reform af vårt förmynderskapsväsen, som är oundgängligt af nöden och ej tål uppskof, om vi skola undgå förebråelsen att alltför länge hafva försummat statens pligt mot våra föräldralöse minderårige, hvilka ej sjelfva kunna sköta och taga vara på sin egendom.

Enligt danska lagen utöfvas öfverförmynderskapet af ett i hufvudstaden upprättadt centralt embetsverk med af Konungen tillsatt chef. Det har två afdelningar, en för Köbenhavn och en för det öfriga Danmark, och har till uppgift att, med vissa inskränkningar, förvalta de omyndiges penningar och värdepapper, under det förvaltningen af myndlingens fastighet (och vissa andra tillgångar) tillkommer den af underdomstolen tillsatte förmyndaren, hvars magtbefogenhet och skyldigheter äro i lagen närmare angifna.

Denna lag — för hvars innehåll i öfrigt hänvisas till den min motion åtföljande bilagan — synes mig i sina hufvudgrunder särdeles lämplig att taga till efterföljd vid reformerandet af vårt lands förmynderskapsväsen. Den medför inga öfverdrifvet höga förvaltningskostnader, men erbjuder för de omyndige all önskvärd trygghet mot förlust eller minskning af deras förmögenhet. Det är ock känt, att i Danmark

råder den största belåtenhet med dess nuvarande förmynderskapslagstiftning. Man kan invända, att det centralisationssystem, som i förevarande fall låter sig med fördel tillämpas i det lilla, tätt befolkade Danmark, icke passade för vårt så vidsträckta land med dess mera glesa befolkning; men den olägenheten bör lätt kunna öfvervinnas genom anordnande af ett i mån af behof ökad antal förvaltningscentra i orterna.

I förhoppning att Riksdagen skall dela mina här uttryckta åsikter så väl om behofvet af vårt förmynderskapsväsens reformerande som om lämpligheten att hos oss härvid tillämpa den princip, hvarpå lagstiftningen i Danmark är byggd, utbeder jag mig från Riksdagens sida ett uttalande i sådan rigtning, samt tillåter mig nu alltså vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagade i förnyad underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes med afseende å behofvet af betryggande föreskrifter rörande förvaltningen af omyndiges medel taga i öfvervägande, huruvida lämpliga bestämmelser i ofvan angifna eller annan syftning borde meddelas, samt i sådant fall låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag i ämnet.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 27 januari 1899.

A. W. Nilson.

Bilaga till motionen n:o 84 i Andra Kammaren.

Lov

indeholdende Bestemmelser angaaende Forvaltningen af Umyndiges Midler.

Kjøbenhavn den 26 Mai 1868.

Vi CHRISTIAN den NIENDE, af Guds Naade Konge till Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsteen, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. For Kjøbenhavn.

§ 1.

Med Hensyn til Bestyrelsen af Kjøbenhavns Overformynderi og Varetagelsen af de øvrige dette vedkommende Forretninger har det sit Forblivende ved den Ordning, der i Henhold til Lov om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 4de Marts 1857 § 2 er truffen ved kongelig Resolution af 29de December s. A., kundgjort ved Justitsministeriets Bekjendtgjørelse af 31te næstefter. Dog bliver der for Tiden efter 1ste April 1869 at aflægge et aarligt Regnskab, der undergives særlig Revision, og fastsætter Justitsministeren de nærmere Regler saavel for Formen af Regnskabet, som for den ommeldte Revision og for den Kontrol, der bliver at føre med, at de Beløb, der skulle indgaae i Overformynderiet, virkelig indkomme. Ligeledes skal det med de af de følgende Bestemmelser i denne Lov, navnlig i §§ 5, 11 og 12, flydende Forandringer have sit Forblivende ved de for Kjøbenhavns Overformynderi nu gjældende Regler om, hvilke Midler der derunder henhøre, om disse Midlers Fordeling imellem Massen og enkelt Værgemaal, om Reservefonden og om Kapitalernes Anbringelse og Frugtbargjørelse til Fordeel for Interessenterne.

De Afgifter, der i Henhold til allerhøieste Resolution af 5te August 1851 svares af de Renter, som af Overformynderiet udbetales eller oplægges, blive fra 11te December Termin 1868 at regne, første Gang i denne Termin, kun at erlægge med det halve Beløb, medmindre Reservefonden skulde gaae ned under 4 pCt. af Overformynderiets rentebærende Masse; i dette Tilfælde forhøies Afgifterne paany till de nu fastsatte Beløb saalænge, indtil Reservefonden naaer 5 pCt. af Massen. Den visse under Overformynderiet bestyrede Midler paahvilende Forpligtelse til ved Udgangen af Overformynderiet at svare Udskrivningspenge ophæves.

II. For Landet og Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn.

§ 2.

Den nuværende Bestyrelse af Overformynderimidlerne udenfor Kjøbenhavn ophæves fra 1ste April 1869, og i Stedet derfor oprettes eet Overformynderi med Sæde i Kjøbenhavn, hvilket med Hensyn til Bogholderi, Regnskabsførelse, Kassevæsen, Aktivers Opbevaring og Forsyning med Forbudspaategning samt Kontrol og Revision indrettes paa samme Maade som Kjøbenhavns Overformynderi.

Det nye Overformynderi henlægges under Overformynderen for Kjøbenhavn, men bestyres som en særlig Afdeling, indtil anderledes bestemmes ved Lov.

De Udgifter, som medgaae til den nye Overformynderiafdelings første Indretning, blive med Undtagelse af Udgifterne til Lokalets Indretning, der afholdes af Kjøbenhavns Overformynderi, at afholde af Statskassen.

Samtlige til den nye Overformynderiafdelings Drift medgaaende Udgifter afholdes af Kjøbenhavns Overformynderi imod et aarligt Vederlag af 6,000 Rd., som den nye Overformynderiafdeling vil have at udrede af sine særlige Indtægter.

De nærmere Regler for den nye Overformynderiafdelings Indretning, Antallet af dens Embeds- og Bestillingsmænd og de Lønninger, der blive at tillægge disse, den Kaution, der skal stilles, og det Beløb, der kan anvendes til Kontorudgifter, bestemmes ved et af Kongen approberet Regulativ, men indtil et saadant kan træde i Kraft, af Justitsministeren. Med Hensyn til Embedsmændenes Pensionering for-

holdes efter Pensionsloven af 5te Januar 1851, dog at Pensionerne udredes af Renten af den i § 4 omhandlede Reservefond.

§ 3.

Under den nye Overformynderiafdeling inddrages alle de Kapitaler, der den 1ste April 1869 indestaae i Overformynderierne udenfor Kjøbenhavn. Fra samme Dag af modtager den nye Overformynderiafdeling alle de Kapitaler, der efter de nugældende Lovforskrifter skulle indsættes i hine Overformynderier (dog med de af §§ 11 och 12 følgende Undtagelser), ligesom ogsaa de Kapitaler, til hvis Indsættelse i Afdelingen særlig Tilladelse meddeles af Justitsministeren. De under Afdelingen henhørende Kapitaler bestyres enten som en samlet Masse eller særskilt.

1) Under Massebestyrelsen inddrages:

- a) Alle rede Penge, der overgaae til eller indsættes i Overformynderiet, eller indkomme ved Indfrielsen af eller Afdrag paa de under samme henhørende Værdipapirer.
- b) Alle de under de nuværende Overformynderier henhørende Obligationer, som ere udstedte for direkte Overformynderiudlaan. Om Obligationernes Overgang til Massen gjøres en Paategning paa dem uden Brug af Stempel.

2) Særskilt bestyres:

- a) De under de nuværende Overformynderier henhørende Værdipapirer, der ikke efter Forskriften i Nr. 1 Litr. b. overgaae til Massen, saavel som de Værdipapirer, der efter den 1ste April 1869 udlægges vedkommende Umyndige paa Skifte eller tillægges dem paa anden Maade, saasom ved Gave.
- b) De Midler, som Justitsministeren særligt tillader at maatte bestyres særskilt.

Første Prioritets Panteobligationer i faste Eiendomme, der, som ikke hidrørende fra direkte Overformynderiudlaan, ellers henhøre under Nr. 2. a, kunne dog, naar de bære den lovbestemte Rente, af Overformynderen overføres til Massebestyrelsen, naar

de af ham i Forening med Laanebestyrelsen findes at afgive aldeles betryggende Sikkerhed.

§ 4.

Til Bestridelse af de med Bestyrelsen af det nye Overformynderi forbundne Udgifter og til Dannelsen af en Reservefond henlægges:

- 1) En Afgift, som i hver Rentetermin indeholdes af hver Rigsdaler, der i Rente udbetales eller oplægges, nemlig:
 - a) af de fra de nuværende Overformynderier overgaaede Kapitaler og af alle Kapitaler, der i Medfør af Lovgivningen skulle indsettes i Overformynderiet, 2 sk., og
 - b) af andre Kapitaler, der ifølge særlig Tilladelse blive indsatte i Overformynderiet, 4 sk. Forsaavidt og saalænge Renten af saadanne Kapitaler tilfalder Personer, hvis Formue efter den almindelige Lovgivning henhører under Overformynderiets Bestyrelse, svares dog kun 2 sk.
- 2) 1 pCt., som de, der erholde Laan af Overformynderiets samlede Masse, ved Laanenes Modtagelse have at erlægge af den Sum, for hvilken der udstedes Obligation, hvad enten det er et nyt Laan, de modtage, eller de kun overtage et alt tidligere bevilget Laan.
- 3) Den Rente, som indvindes ved, at Overformynderimassens Debitorer have at indbetale Renten et halvt Aar forud.
- 4) Renten af Reservefonden efter Fradrag af de til Pensionerne ifølge Slutningen af § 2 medgaaende Beløb.
- 5) Hvad der ellers maatte indvindes ved Rentes Rente eller paa anden Maade.

Den under Nr. 3 nævnte Forudbetaling af Renter skal dog for de nuværende Debitorers Vedkommende, naar de ønske Saadant, ikke iværksettes paa eengang, men successive i Løbet af 2 Aar.

Af de ovenfor nævnte Indtægter afholdes først samtlige med Overformynderiets Bestyrelse forbundne Udgifter. Det overskydende Beløb henlægges til en Reservefond for Overformynderiet. Reservefondens Midler anbringes i let realisable Værdipapirer, efter Justitsministe-

rens nærmere Bestemmelse, indtil de have naaet en Størrelse af 50,000 Rd. Naar dette Beløb er naaet, anbringes det Overskydende ved Udlaan i Overeensstemmelse med de om Anbringelsen af Umyndiges Midler gjældende Forskrifter og Reglerne i § 8.

Naar Reservefonden har naaet en saadan Størrelse, at den udgjør 5 pCt. af Overformynderiets rentebærende Masse, blive de under Nr. 1 nævnte Afgifter at nedsætte til det Halve. Skulde Reservefonden senere gaae ned under 4 pCt af Overformynderiets rentebærende Masse, indtræde paany de under Nr. 1 anførte Afgiftsbeløb, indtil Reservefonden igjen har naaet 5 pCt. af Massen.

Under Reservefonden inddrages ogsaa de Reservefonds, der maatte have ved noget af de nuværende Overformynderier udenfor Kjøbenhavn, og det overlades Justitsministeren, til Fordeel for dem, hvis Midler nu henhøre under, eller efter de hidtil gjældende Regler vilde være at ind sætte i et saadant Overformynderi, at nedsætte Afgifterne under 1, forsaavidt den deraf flydende Mindreindtægt for Overformynderiet kan dækkes af den inddragne Fonds Renter.

§ 5.

Saafernt de Midler, der under den nye Overformynderiafdeling bestyres som en samlet Masse, skulde lide noget Tab, bliver det at dække af den forommeldte Reservefond, og dersom denne ikke slaaer til, af Kjøbenhavns Overformynderies Reservefond mod Regres til den førstnævnte, hvilken paa samme Maade skal tjene som subsidiair Reservefond for Kjøbenhavns Overformynderi. Skulde der tilstøde nogen af Overformynderiafdelingernes Masser et saadant Tab, at begge Reservefonds ere utilstrækkelige til dets Dækning, bliver det foreløbig at dække af Statskassen, indtil denne kan erholde Refusion af de Reservefonds, der paany blive at opsamle. Lide de Midler, der bestyres særskilt, noget Tab, bæres dette af vedkommende Kapitaleier eller Rente nyder selv, enhver for sit Vedkommende, uden Krav paa Reservefonden, medmindre Tabet er at tilskrive den uforsvarlige Udførelse af Forretninger, som i Overformynderiets Tjeneste ere paalagte eller overdragne Embedsmænd eller Andre; thi i dette Tilfælde vil Reservefonden have at dække, hvad der ikke kan erholdes hos den Skyldige, hvem Erstatningspligten paahviler.

§ 6.

De Kapitaler, der bestyres under det nye Overformynderies Masse, give vedkommende Lodtagere 4 pCt. aarlig Rente fra den første, efterat

Kapitalerne ere indkomne til Overformynderiet, intrædende 11te Juni eller 11te December Termin, naar de ere indkomne senest inden Slutningen af den foregaaende Maaned, men i Mellemtiden 3 pCt fra den 11te i den næste Maaned efter, at de ere indkomne. De Midler, der bestyres særskilt, anbringes, naar de udsættes af Overformynderiet, efter de samme Regler, som gjælde med Hensyn til Frugtbargjørelsen af Overformynderiets Midler i Almindelighed.

Midler, som ikke strax kunne anbringes ved Udlaan eller paa anden lovbestemt Maade, skulle indtil Saadant kan ske, indsættes til Forrentning i Nationalbanken eller andre af Justitsministeren fra Tid til anden bestemte Pengeinstituter.

Samtlige Skifteforvaltere bør saa betimeligt som muligt meddele Overformynderiet Underretning om forestaaende Indbetalinger med omtrentlig Angivelse af Tiden og Beløbet.

§ 7.

Der skal saavidt muligt træffes Foranstaltning til, att saavel Udbetaling af som Indbetaling til det nye Overformynderi af Kapitaler og Renter kan, naar de Vedkommende betimeligt derom fremsætte Begjæring, ske igjennem stedlige Myndigheder eller Pengeinstituter, saaledes at de Private frigjøres overfor Overformynderiet ved Indbetaling til disse Myndigheder eller Instituter, og omvendt Overformynderiets Ansvar overfor de Private først ophører ved Udbetalingen fra dem til de Vedkommende. Det overlades Justitsministeren att træffe de i saa Henseende fornødne nærmere bestemmelser.

Udbetaling af Renter saavel som af Kapitaler, der udgaae af Overformynderiet, er dette kun pligtigt at gjøre i de to lovbestemte aarlige Omslagsterminer.

Portoudgifter ved Forsendelsen af Renter og Kapitaler fra Overformynderiet til de omhandlede lokale Udbetalingssteder skulle bæres af Overformynderiet, men ved Forsendelsen til Overformynderiet af de af Debitorerne indbetalte Renter og Kapitaler af disse selv. I denne sidste Henseende, ligesom med Hensyn til den i § 4 Nr. 3 omhandlede Forudbetaling, bliver der itide at give enhver af de nuværende Debitorer særligt Paalæg, for at de derefter kunne erklære sig, om de ville efterkomme dette eller foretrække Kapitalernes Opsigelse.

§ 8.

Anbringelsen ved Udlaan i faste Eiendomme af det nye Overformynderies Midler bestemmes af Overformynderen i Forening med en i

hver Amtsraadskreds oprettet Laanebestyrelse, bestaaende af et af Justitsministeren valgt Medlem, der er Bestyrelsens Formand, og 2 Mænd, udnævnte for Kjøbenhavns og Bornholms Amtsraadskredses Vedkommende begge af Amtsraadet, men ellers 1 af Amtsraadet og 1 af Kommunalbestyrelserne i Amtsraadskredsens Kjøbstæder. Findes der i Amtsraadskredsene flere Kjøbstæder, foregaaer Valget paa den i Loven af 16de Marts 1851 § 4 foreskrevne Maade. Valget sker paa 6 Aar, dog saaledes, at af dem, der vælges 1ste Gang, afgaaer 1 efter 2 Aars og 1 efter 4 Aars Forløb, hvorved Lodtrækning gjør Udslaget. Skulde Nogen af de Valgte paa Grund af Dødsfald eller andre Grunde afgaae inden den lovbestemte Tid, vælges for den tilbagestaaende Deel af denne en Anden i hans Sted. I Tilfælde af Uenighed mellem Laanebestyrelsen og Overformynderen, om eller hvorvidt et Laan bør bevilges, bliver Laanet henholdsvis at nægte eller at bevilge med det mindre Beløb, medmindre Nogen af dem forlanger Sagen afgjort af Justitsministeren. Udlaanene ske i Overensstemmelse med de om slige Midlers Anbringelse gjældende Regler, navnlig Reskript af 7de Februar 1794 og Forordningen af 7de Juni 1827, forsaavidt de kunne forenes med den i nærværende Lov befalede Bestyrelse af Midlerne som en samlet Masse. Intet Udlaan i faste Eiendomme bør skee, forinden det til Udlaan bestemte Beløb har været behørigt udbudt ved Bekjendtgjørelse for og i det Amt, hvori Udlaanene skulle søges anbragte. De Midler, der udlaanes fra Overformynderiet, fordeles saavidt muligt paa samtlige Amter i samme Forhold, som der fra hvert indkommer rede Penge i Overformynderiet, selvfølgelig under Forudsætning af, at de Panter, der bydes, afgive aldeles betryggende Sikkerhed.

Spørgsmaal om Samtykke til, at enkelte Dele af det stillede Pant undtages fra Behæftelsen, og til Laans Overtagelse af nye Eiere afgjøres af Laanebestyrelsen i Forening med Overformynderen paa samme Maade som Spørgsmaal om nye Laan.

§ 9.

Revisionen af Regnskaberne fra de hitilværende Overformynderier udenfor Kjøbenhavn tilendbringes paa sædvanlig Maade for Tiden indtil 1ste April 1869.

Til Justitsministeriet insendes aarligt en Opgjørelse, der viser det nye Overformynderies Tilstand ved Regnskabsaarets Udløb, affattet saaledes, at deraf tillige kan sees, hvorledes det i § 8, 1ste Stykke, sidste Punktum givne Bud er efterkommet, hvilken Opgjørelse bringes til almindelig Kundskab.

§ 10.

Overgangen af Bestyrelsen af Overformynderikapitalerne udenfor Kjøbenhavn til det nye Overformynderi medfører ikke Overgangen til samme af nogen af de øvrige Forretninger med Hensyn til Forsorgen for de Umyndige, der nu paahvile Skifteforvalterne paa Landet og Overformynderne i Kjøbstæderne. Alle disse Forretninger saavel som de Forretninger i samme Henseende, der nu paahvile Magistraterne i Kjøbstæderne, blive, efterat det nye Overformynderi er traadt i Virksomhed, saavel paa Landet som i Kjøbstæderne at varetage af Skifteretterne, der saaledes ville have at føre Tilsyn med de Umyndiges Værger, som til dem skulle aflægge Regnskaberne for Værgestyrelsen, ligesom endvidere Forretningerne med Hensyn till Umyndiggjørelse, Beskikkelse af Værger og Kuratorer, Tilbagetagelse af saadan Beskikkelse og Udelukkelse fra Værgemaal skulle tilfalde Skifteretterne. Amtmanden vedbliver at fungere som overordnet Pupilautoritet og beholder i denne Egenskab alle de Forretninger, der nu paahvile ham, forsaavidt ikke nærværende Lovs Forskrifter medføre, at de bortfalde. Navnlig beholder han saaledes ogsaa den Myndighed, der nu efter Forordningen af 23de Mai 1800 § 6 tilkommer ham med Hensyn til at bevilge Udbetaligen til Værgerne af Kapitaler, der indestaae i Overformynderiet, kun at det efter det Foregaaende istedetfor Overformynderne er Skifteretten, hvis Samtykke bør være erhvervet.

III. Almindelige Bestemmelser.

§ 11.

Det skal være enhver Arvelader tilladt at bestemme, hvem der som Værges skal bestyre de Midler, han efterlader en Umyndig, forutsat at den Valgte ikke er en Person, hvem Værgemaal efter Lovgivningens almindelige Regler ei tør betroes. Tillige skal det være ham tilladt at bestemme, at Midlerne ikke skulle indsættes i Overformynderiet, men at den af ham valgte Værges skal bestyre, ikke blot de aarlige Indtægter, men ogsaa Kapitalen. Finder Skifteretten, der behandler Arveladerens Bo, eller den Umyndiges nærmeste Slægt den trufne testamentariske Bestemmelse stridende imod den Umyndiges Arv, bliver Justitsministerens Afgjørelse at erhverve, om og hvorvidt bestemmelsen bør tages tilfølge eller der skal forholdes efter de almindelige Lovforskrifter. Behandles Boet af extraordinære Skifteforvaltere, bør disse, naar Arve-

laderen har bestemt, at en Umyndig tilfaldende Kapital skal holdes udenfor Overformynderiet, gjøre Indberetning derom til den ordinaire Skifteret, for at denne, hvis den dertil finder Anledning, kan erhverve Justitsministerens Afgjørelse. Den testamentarisk indsatte Værges er, efter at have indvilget i at overtage Værgemaalet og tiltraadt dette, paa samme Maade, som andre Værger undergivet det Offentliges Tilsyn og har til vedkommende Pupillautoritet at aflægge Regnskab for Værgestyrelsen. Findes det af Hensyn til den Umyndiges Tarv nødvendigt at fjerne ham fra Værgemaalet og indsætte en anden Værges til underlagttagelse af Lovens almindelige Forskrifter at bestyre den Umyndiges Formue, bliver Sagen at forelægge Justitsministeren til Afgjørelse.

§ 12.

Umyndiges Midler, der ere sikrede ved tinglæst Skifteextrakt i Medfør af Reskript af 7de Februar 1794 § 2 og Plakaterne af 19de August 1823 og 13de April 1824, skulle, saalænge de saaledes ere sikrede, ikke henhøre under Overformynderiets Bestyrelse, men Tilsynet med disse Midler bliver herefter at føre af de vedkommende Umyndiges Værger. Det tilkommer Skifteretten at tage Bestemmelse om, at Midlerne skulle anbringes paa den anførte Maade, dog at der forinden gives Værgen Leilighet til at ytre sig derover.

I ethvert Tilfælde, hvor en saadan Anbringelse finder Sted, har Værgen, til hvem der af Skifteretten meddeles en paa Udlægsdebitors Bekostning tinglæst Skifteextrakt, at føre Tilsyn med de Gjenstande, hvori der er givet de Umyndige Sikkerhed, og iøvrigt at paasee, at de Umyndiges Ret ikke tabes eller formindskes, samt, naar han formener, at Sikkerheden forringes, at gjøre Indberetning til Skifteretten, som da, naar den anseer Værgens Formening for begrundet, har at drage Omsorg for, at det i den Anledning efter Omstændighederne Fornødne af Værgen foranstalles. Forandring i den de Umyndige givne Sikkerhed kan alene tilstaaes af Overøvrigheden. Afbetalinger paa Gjælden kunne alene gjøres til Skifteretten og bør, for at have Gyldighed ligeoverfor de Umyndige, afskrives paa den hos Værgen beroende Skifteextrakt. Forsaavidt Beløbet ikke i Overeensstemmelse med Loven af 29de December 1857 skal udbetales til Værgen, bør Skifteretten strax indsende det til Overformynderiet, till hvilket ogsaa Værgen uden Ophold bør gjøre Indberetning om Afbetalingen. De nærmere Forholdsregler til Sikkring af, at de indbetalte Beløb indkomme i Overformynderiet, fastsættes af Justitsministeren.

Ved Meddelelsen af Samtykket till Midlernes anbringelse på den her omhandlede Maade bør til Skifteprotokollen tilføres det Fornødne om Værgens Mangel paa Berettigelse til at disponere over de Umyndiges Sikkerhedsret eller til at modtage Afbetalinger paa Gjælden samt om hans Forpligtelse til at indberette mulige Afbetalinger til Overformynderiet, ligesom der ogsaa bør gives de før nærværende Lovs Kundgjørelse udfærdigede Skifteextrakter Paategning herom, forinden de overleveres til Værgerne.

Umyndiges faste Eiendomme, Løsøreeffekter og Fordringer paa Naturalydelser og desliges skulle ligeledes holdes udenfor Overformynderibestyrelsen og alene være undergivne Værgens Forvaltning, under Tilsyn af vedkommende Pupillautoritet.

§ 13.

De i D. L. 3—17—26 fastsatte Værgpenge bortfalde for Fremtiden. Derimod kan Justitsministeren ved større eller besværligere Værgemaal, fornemmelig for Umyndiggjorte eller naar det er overdraget Værgerne at bestyre faste Eiendomme, bestemme et passende Vederlag til dem.

§ 14.

Ligesom Bestemmelserne i Resolutionen af 30te April 1823, bekendtgjort ved Kancelli-Circulaire af 17de Mai samme Aar, skulle have Anvendelse med Hensyn til Overformynderiet, saaledes skal det ogsaa paaligge Retsskriverne — i Kjøbenhavn Brevskriverkontoret —, naar der tinglæses et Skjøde eller en Kjøbe-, Gave- eller Mageskiftekontrakt paa en Eiendom, hvori Overformynderiet eller nogen derunder hemhørende Lodtager er prioriteret, at gjøre Inberetning derom til dette. I dette Øiemed skulle Paategninger, hvorved en Panteobligation i en fast Eiendom ganske eller tildeels udlægges nogen Lodtager i Overformynderiet, tinglæses og inføres paa Eiendommens Folium, dog uden Gebyr. Derhos skal det være Pligt for Værger at gjøre Indberetning til Overformynderiet, saasnart de komme til Kundskab om, at Eiendomme, hvori deres Myndlingers under Overformynderibestyrelse henhørende Midler ere udsatte, forringes, ganske eller tildeels exproprieres, skifte Eier, eller der iøvrigt med Hensyn til dem intræffer Omstændigheder, som ere af Betydning med Hensyn til deres Myndlingers Sikkerhed.

§ 15.

Denne Lov gjælder ikke for Færøerne.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Gifvet i Vor Residentsstad Kjøbenhavn, den 26de Mai 1868.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

CHRISTIAN R.

(L. S.)

Th. Rosenörn Teilmann.